

Bất chợt Xuân...

ISSN: 2734-9195 13:50 15/02/2026

Cái cảm giác the the của đầu năm mới còn vương và sương vẫn ương bướng chưa chịu rời đi khi mỗi sớm mai thức dậy nhưng phố phường khắp nẻo đã bắt đầu có những ánh nắng chở che.

Những cơn gió mát rượi nhẹ nhàng thổi, đủ làm vài chiếc lá cuối đông rơi xuống rồi những chồi non chực ươm mầm, vài bông hoa bất ngờ nở rộ trên những tán cây.

Dòng chảy của **thời gian** dường như càng lúc càng vội vàng, đến nỗi vừa co tay lại vì những cơn lạnh của mùa đông đã vội đưa tay ra đón những nàng gió đang vuốt ve nơi gò má. Cái không khí se lạnh vẫn còn vương trên những tán cây, vương trên những ngôi nhà mái đỏ, vương trên đôi câu liễn các ông đồ đang chăm chút viết cho khách qua đường. Cơn nắng ở đâu vụt qua, những tia nắng vẫn đang nấu mình suốt những tháng đông dài đằng đẳng như trời người thức dậy tinh nghịch nhảy khắp phố phường. Chợt nhận ra, đã bất chợt Xuân.

Hình minh họa. Nguồn: Internet

Xuân không đến vội vàng nhưng lại khiến ta cảm thấy bất chợt. Có lẽ bởi vì ta muốn thoát khỏi những ngày lạnh lẽo chỉ biết ủ mình trong những tấm chăn, nên khi những khoảnh khắc nên thơ về, ta thường có cảm giác vội vàng... Cái sự tận hưởng không khí man mác xuân này vừa vui, vừa ngỡ lại khiến người cùng ta thấy thích thú cứ như không tin vào sự thật.

Mọi thứ như khoác lên mình một màu áo mới, đến độ tưởng chừng như người họa sĩ đã bỏ đi bảng màu tối để vẽ lại một bức tranh rất khác. Đậm sắc nàng thơ. Bầu trời không còn là những cơn mưa xám xịt hoặc những đám mây đen vần vũ mà thay vào đó là những nhát phốt hồng của những buổi hoàng hôn và những cơn rực sáng khi ánh mặt trời chiếu vội muôn nơi. Kỳ lạ thật, bầu trời cũng có thể vươn mình mang một màu rất khác, xanh trong như mặt biển, cái vẻ đẹp giao thời nó lộng lẫy đến độ không tưởng, cứ như đất trời đã hòa làm một, mang màu sắc của **Xuân** sang.

Hình minh họa. Nguồn: Internet

Cứ cảm giác như nơi đâu cũng đang có sự nảy mầm sinh sôi, và sự sống đang vươn mình mạnh mẽ. Cảm giác như đưa tay ra đã có thể chạm phải một chồi non, vuốt ve chút đã thấy những chiếc lá khoe mình mọng nước. Cái cảm giác mát rượi và xanh mướt đưa đẩy trong mỗi sớm hôm. Những cảnh đào vươn mình khoe sắc trong những phiên hội chợ để tìm kiếm chủ nhân của mình, ganh tị với những ả cúc, ả hồng đang vui mình trong chậu. Những phiên chợ cây xuân cứ như một cuộc thi hoa hậu của những nàng cây, nơi những viễn khách đang dừng chân đắm mình trước những vẻ đẹp của những loài cây lạ. Từ những cây tùng bách uy nghi bề vế đến những chậu tắc xum xuê những trái lúc lắc dưới cơn gió xuân hây hây; từ những nàng hồng, nàng thược dược với ong bướm đua

lượn đến những chậu ớt nhỏ, hoặc những chậu lúa vàng tượng trưng cho sự sung túc, đầy đủ cũng được dịp khoe “tài”.

Hình minh họa. Nguồn: Internet

Nắng xuân đang về trên những mái nhà, nơi những thế hệ **gia đình** đang quần tụ trước một ngọn lửa hồng ấm áp vô hình của tình thân. Xuân đến, Tết sang là dịp đoàn tụ của những gia đình có những con người đi khắp muôn nơi bươn chải tìm cuộc sống. Như một sự thôi thúc, như dịp để nghỉ ngơi, gia đình luôn là điểm tựa để người ta tìm thấy niềm hạnh phúc của cuộc đời. Những ngọn lửa bập bùng bên những nồi bánh chưng với những cuộc trò chuyện thâu đêm suốt sáng mang màu hội ngộ; những chiếc bánh in bánh thuẫn được các cô dì trong nhà đồ khuôn thật khéo cũng mau chóng được trưng trên những mâm bánh Tết từ rất xa xưa; dầu bây giờ những thứ bánh kẹo đủ màu với những tạo hình bắt mắt đã dần thay thế nhiều bánh kẹo truyền thống nhưng đôi khi bắt gặp một chiếc bánh phục linh tự tay làm vẫn thấy bồi hồi đến lạ. Những ngày giáp Tết, người lớn trong nhà cùng bắt tay trang hoàng bàn thờ Tổ, lại cùng đi tảo mộ, thăm gửi họ hàng. Những chén trà đưa đẩy câu chuyện, thậm chí đôi khi không đầu không cuối, dường như cứ bất chợt nhớ gì mọi người sẽ hỏi thăm lẫn nhau ở đó, bù lại cho cả năm trời có thể thậm chí không thấy được mặt nhau. Các cô dì thích cùng nhau tám chuyện về đủ thứ chuyện trên đời trong khi bàn tay vẫn đang tảo tần gói bánh. Các chú dượng chia nhau người sửa lại mái nhà, người đóng lại chuồng gà căn bếp, lại có người lạc vào chợ hoa xuân tìm những cây cảnh về trang hoàng. Các cụ trong nhà đang ngồi trên những tấm phản lớn thưởng trà, thi thoảng băng quơ hỏi thăm nhau vài câu, rồi chìm đắm trong những ánh mắt dịu dàng đang nhìn lũ cháu chắt nhỏ xíu đang chạy nô đùa với nhau trước mảnh sân nhỏ.

Cái cảm giác bất chợt xuân đó đến với tôi mỗi năm, khi bàn tay đang lạnh bỗng được đan vào bởi một bàn tay rất ấm. Cái cảm giác the the của đầu năm mới còn vương và sương vẫn ương bướng chưa chịu rời đi khi mỗi sớm mai thức dậy nhưng phố phường khắp nẻo đã bắt đầu có những ánh nắng chở che.

Người với người kết nối những vòng tròn đồng tâm, bất chợt xuân cũng bất chợt những khoảnh khắc vô thường...

Tác giả: **Lê Hứa Huyền Trân** - *Hội viên Hội VHNT tỉnh Bình Định*